

Nr 506.

Av herr **Andersson** i Stockholm, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 229, angående beredande av rätt till s. k. rekreationsresor för viss personal vid försvarsväsendet med tjänstgöringsort i Boden.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 229 har föreslagits viss utsträckning av den för i Boden tjänstgörande officerare, underofficerare m. fl. gällande rätten till s. k. rekreationsresor. En utsträckning av denna rätt har, som framgår av den i propositionen lämnade redogörelsen över frågans behandling, vid flera tillfällen företagits. Den grupp av befattningshavare vid försvarsväsendet i Boden som mest skulle vara i behov av att komma i åtnjutande av dylika rekreationsresor är de där anställda arbetarna. Dessas löner äro sådana, att de hava de minsta möjligheterna att själva bekosta rekreationsresor. Behovet av rekreation är för dem minst lika stort som för någon av de befattningshavare, som nu åtnjuta rätten till rekreationsresa.

Beviljandet av denna rätt till arbetarna skulle icke innebära några minskade inkomster för järnvägarna, ty arbetarna ha icke haft ekonomiska möjligheter att företaga dylika resor. Rätten för arbetarna att komma i åtnjutande av rekreationsresor bör givas samma omfattning som redan är föreskrivet för vissa andra befattningshavare och tillkomma arbetare, som enligt gällande bestämmelser äro berättigade till semester. Rätten till rekreationsresa bör omfatta även arbetares familj.

Med hänvisning till vad sålunda anförts får jag härmed i anslutning till Kungl. Maj:ts proposition nr 229 föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att rätten för befattningshavare, anställda vid försvarsväsendet i Boden, till s. k. rekreationsresor skall omfatta även de därstädes anställda arbetarna, vilka enligt gällande bestämmelser äro berättigade att åtnjuta semester.

Stockholm den 31 mars 1932.

Edoff Andersson.

